

Sygn. akt III KK 321/22

POSTANOWIENIE

Dnia 6 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 6 września 2022 r.,

w sprawie **M. P.**

skazanej z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

kasacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 27 stycznia 2022 r., sygn. akt IV Ka [...],

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w K.

z dnia 4 października 2021 r., sygn. akt II K [...],

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. obciążyć skazaną kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w K., wyrokiem z dnia 4 października 2021 r., sygn. akt II K [...], uznał oskarżoną M. P. za winną tego, że okresie od 13 października 2020 r. do 20 października 2020 r. w K., działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła M. R., J. L. i J. G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwotach po 900 zł, tj. w łącznej kwocie 2 700 zł poprzez wprowadzenie każdego z nich w błąd co do

zamiaru i możliwości wywiązania się z warunków umowy kupna-sprzedaży telefonu komórkowego S. [...], zawartej za pośrednictwem portalu [...] pl., czym wyczerpała znamiona występku z art. 286 § 1 k.k. i za to przestępstwo wymierzył jej karę 7 miesięcy pozbawienia wolności.

Wyrok ten zaskarżony został apelacją oskarżonej, w której zarzucono obrazę prawa materialnego poprzez przyjęcie błędnej kwalifikacji prawnej czynu i uznanie, że wypełnił on znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., w sytuacji gdy czyn zarzucany oskarżonej stanowi wypadek mniejszej wagi z art. 286 § 3 k.k. W apelacji podniesiono jednocześnie zarzut rażącej niewspółmierności wymierzonej M. P. kary.

Sąd Okręgowy w K., wyrokiem z dnia 27 stycznia 2022 r. sygn. akt IV Ka [...], utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wywiódł obrońca skazanej i zaskarżając go w całości zarzucił rażące naruszenie przepisu art. 286 § 3 k.k. poprzez jego niezastosowanie w ustalonym stanie faktycznym, co skutkowało przyjęciem wadliwej kwalifikacji prawnej czynu i miało wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia.

W konkluzji kasacji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania.

W odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Okręgowej w K. wniósł o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Kasacja obrońcy skazanej okazała się oczywiście bezzasadna, a to pozwoliło na jej oddalenie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

Z uwagi na treść postawionego w kasacji zarzutu przypomnieć należy, że postępowanie sądowe prowadzone na podstawie przepisów Kodeksu postępowania karnego jest dwuinstancyjne. Konsekwencją tego rozwiązania systemowego jest nadanie kasacji charakteru nadzwyczajnego środka zaskarżenia, służącego do eliminowania z obrotu prawnego prawomocnych i podlegających wykonaniu orzeczeń, które są dotknięte naruszeniem prawa, ale nie każdym, ale jedynie rażącym i to takim, które mogło mieć istotny wpływ na treść wyroku sądu odwoławczego, gdyż to przeciwko orzeczeniu tego sądu jest kierowana kasacja.

Oznacza to, że Sąd Najwyższy, orzekając w postępowaniu kasacyjnym, nie przeprowadza po raz kolejny kontroli instancyjnej.

Patrząc na kasację przez pryzmat treści postawionego w niej zarzutu, stwierdzić trzeba, że jest ona niczym innym jak próbą ponowienia kontroli odwoławczej. Kontrola odwoławcza została już jednak przeprowadzona, a to, że jej wyniki nie spełniają oczekiwań skazanej, nie świadczy o jej wadliwości.

Analiza uzasadnienia zaskarżonego wyroku przeprowadzona z perspektywy stanowiska Sądu pierwszej instancji oraz zarzutów podnoszonych w apelacji oskarżonej prowadzi do wniosku, że Sąd odwoławczy wywiązał się należycie ze swoich obowiązków kontrolnych, a wyrażenie aprobaty dla przedstawionej w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku argumentacji może stanowić wystarczającą odpowiedź na zarzut postawiony w kasacji.

Sąd odwoławczy rozważył należycie kwestię oceny zachowania oskarżonej w kategoriach wypadku mniejszej wagi i uwzględniając całokształt okoliczności przedmiotowych i podmiotowych jej czynu doszedł do przekonania, że w realiach sprawy oskarżonej brak podstaw do zastosowania kwalifikacji z art. 286 § 3 k.k. W kasacji, starającej się bagatelizować szkodliwość społeczną czynu oskarżonej, sprowadzając go do „trzech niefortunnych transakcji” i akcentować – co oczywiste – jedynie te aspekty czynu oskarżonej, które mają ją przedstawiać w korzystnym świetle, nie wskazano tego rodzaju okoliczności, które dezawuowałyby stanowisko Sądu odwoławczego. To, że zachowanie oskarżonej nie cechowało się czymś, co na tle innych podobnych przestępstw zasługiwałoby na szczególne potępienie, nie oznacza, że jej czyn należy uznać za wypadek mniejszej wagi. Trudno też zgodzić się z twierdzeniem, że przemawia za tym wysokość szkody wyrządzonej przestępstwem. Również powoływanie się na trudną sytuację materialną M. P., jako motyw działania nie pozwala – przy uwzględnieniu pozostałych okoliczności przestępstwa – skutecznie podważyć prawidłowości przeprowadzonej przez Sąd pierwszej instancji i zaakceptowanej przez Sąd odwoławczy w ramach kontroli instancyjnej oceny zachowania oskarżonej.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu.

[as]

